

22) Udvalgets Forslag:

I 4de Sætning sættes i Stedet for: „sin fulde Embedsindtægt“: „ $\frac{2}{3}$ af sin Embedsindtægt“.

23) Hoffmeyers principale Forslag:

Fjerde Sætning forandres saaledes:

Helfst: Den Embedsmand, der paa Grund af de ham paahvilende Tjenesteplichter kommer saaledes til Skade, at han maa affediges, pensioneres som om han havde tjent Staten i 50 Aar.

24) Hoffmeyers subsidiaire Forslag:

I andet Fald: Enhver Officer, eller i Classe med Officerer staaende militair Embedsmand, der, paa Grund af hans Tjenesteforretninger, er bleven Invalid og som saadan maa affediges, pensioneres som om han havde tjent Staten i 50 Aar.

25) Bregendahl og Schacks principale Forslag:

De militaire Embedsmænd, der maa affediges, fordi de i Felten ere blevne saarede ved Udførelsen af de dem paahvilende Tjenesteplichter eller fordi de der have paadraget sig en Sygelighed, der maa erkendes for at være en umiddelbar Følge af disse Plichters Udførelse, faae deres fulde Embedsindtægt i Pension. Andre Embedsmænd, der ved Udførelsen af deres Tjeneste komme saaledes til Skade, at de maae affediges, faae $\frac{2}{3}$ Dele af deres Embedsindtægt i Pension.

26) Bregendahl og Schacks subsidiaire Forslag:

De militaire Embedsmænd, der maa affediges, fordi de i Felten ere blevne saarede ved Udførelsen af de dem paahvilende Tjenesteplichter eller fordi de der have paadraget sig en Sygelighed, der maae erkendes for at være en umiddelbar Følge af disse Plichters Udførelse, faae deres fulde Embedsindtægt i Pension.

Til 5te Stykke.

27) Udvalgets Forslag:

Den 5te Sætning fra: „Den, hvis Embede inddrages“ til: „ved senere Pensionsberegning“ udgaaer.

28) Davids Forslag:

Istedetfor Begyndelsen af 5te Sætning:

Den, hvis Embede inddrages, tilkommer

som Bortpenge i det Høieste i fem Aar de Embedsindtægter, som han havde; men har Staten ikke inden denne Tids Forløb havt Brug for hans Tjeneste, vil han blive affediget med Pension efter foranstaaende Scala.

29) Monrads Forslag:

I Stedet for: „Den, hvis Embede inddrages — paa mere“ sættes:

Krav paa Bortpenge har kun den, hvis Embede inddrages. Bortpengene fastsættes til $\frac{2}{3}$ af hans Embedsindtægter, hvis han ei efter ovenstaaende Scala har Krav paa mere.

30) Paragraphen.

Ordføreren: Jeg ønskede gjerne, om nogle af de ærede Talere, der have stillet Endringsforslag, vilde udtale sig først, da jeg er temmelig fræt i dette Dreiblik.

Jesperfen: Grunden til at jeg i Foræning med en anden Rigsdagsmand har foreslaaet at det 4de Stykke skulde udgaae, er den, at vi troe det i Praxis vil vise sig overmaade vanskelig og udenfor Militairtaten næsten umulig i de enkelte Tilfælde at bestemme, om En under Udvøvelsen af sin Tjeneste er kommen til Skade. Jeg veed virkelig ikke, hvad man i de mangfoldige indtræffende Tilfælde herom skulde antage. Dersom en Mand s. Ex. paa Veien til sit Contoir blev overkjørt af et Par løbste Heste, er han da kommen tilskade i sin Tjeneste? Det er unægteligt hans Kald at gaae til Contoirtet, men det er dog paa den anden Side saa complet tilfældigt, at han valgte denne Vej, han kunde ligesaagodt gaae en anden, at jeg ikke veed, hvorledes man vil forholde sig i dette Tilfælde, og saaledes kan der anføres mange lignende Exempler. Jeg troer, at man gjør rettest i at holde sig til de almindelige Regler, og hvis da enkelt Pension paa Grund af særegne Omstændigheder ikke skulde befindes at være tilstrækkelig for den Mand, som har havt et saadant Uheld, da overlades det til Regjeringen, at fremkomme i Finantsloven med Forslag til en yderligere Understøttelse, af hvilke Forslag vi dog utvivlsom ville faae flere.

Formanden: Jeg turde maaskee, forinden vi gaae videre, spørge den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 1ste District (Hoffmeyer), om ikke hans Forslag, idetmindste det